

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2001. DECEMBER

GARACZI LÁSZLÓ–TOEPLER ZOLTÁN BRAHMS ÉS A MACSKÁK

Színháték tizenhét képben

SZEREPEK:

SZAMANTA
SIMI
ZOLIKA
GIGI
MARIANN
APA
ANYA
ZSUZSKA
RUBIN DANI
DR. SZILI

DR. HÚSHEGYI
ÁPOLÓNÓ
FÖNÖVÉR
TIBOR
KOSSUTH LAJOS
JOHANNES BRAHMS
LEONARDO DI CAPRIO

Színészek, filmesek, macskák stb.

Prolóógus

1880. Bécs, Karlgasse. Brahms félig háttal ül a zongoránál, szenvedélyesen játssza az Ötödik magyar táncot. Valami megzavarja, feláll, az ablakhoz megy. Csúzlít vesz elő, céloz, lő. A lövedék süvítő hangja, majd keserves macskanyávogás. Visszamegy a zongorához, folytatja a játékot

1. kép

2001. Budapest, presszó. A hátsó asztalnál hárman ülnek összehajolva, halkán susmusolnak. A közelebbi asztalnál: Simi behúzott nyakkal, Szamanta dühös tekintettel. Hallgatnak. Aztán a beszédük eltűzött, színésziiesen bunkó

SZAMANTA Há mos mi van, mit bámulsz?

SIMI Hogyhogy mit bámulok?

SZAMANTA Na, hát a rossz дума nem kell, a izé. Fognak küldeni a rendőrségtől egy levelet. Megkaptad már?

SIMI Nem.

SZAMANTA Na, mindegy, fognak küldeni egy levelet, érted, és akkor azt ki kell tölteni. A kocsiival kapcsolatba.

SIMI És én töltsen ki vagy mi?

SZAMANTA Miért, nehéz kitölteni? Majd nézd meg, hogy mi van benne, és milyen papírokat kell csatolni hozzá, érted? Az a lakcím van beírva, ahol laksz, meg kellett adjak valamit, azé.

SIMI Gondolod, hogy használhatod a címet?

SZAMANTA Miért, nem használhatom? A gádzsi nem engedi használni a címet, vagy mi?

SIMI Nem a gádzsi nem engedi.

SZAMANTA Akkor meg ki nem engedi?

SIMI Ide, ide nem kell, hogy minket...

SZAMANTA Ne dadogjál.

SIMI Nem dadogok, nem érted?

SZAMANTA Ki nem engedi?

SIMI Szamanta, te nem laksz itt, akkor miért kéne ide...

SZAMANTA Nem érted? Ha nincs lakcímem, egy fillért se kapok, és bepengettem előre egy évet, hát gondolkozzál már.

SIMI De figyelj, hogyha ide küldik a...

SZAMANTA Postai cím, ők nem tudják, hogy ott lakom, vagy nem lakom. Nehéz felfogásod van?

SIMI Én nem tudok, én nem akarok börtönbe kerülni azért, mert ez egy...

SZAMANTA Mi? Hova kerülsz?

SIMI Börtönbe kerülni.

Kis szünet

SZAMANTA Há te tényleg olyan sötét vagy, hogy a negro világít a szájadba, mint a légvédelmi reflektor.

SIMI Pihentessed magad, Szamanta. Pihentessed.

SZAMANTA Milyen börtönbe, azért, mert nem vagyok bejelentve!?

SIMI Nem azé, hanem azé, mer amit mos te kérsz, az nem is igazi, érted?

SZAMANTA Miért? Ellopták az autót, mi nem igazi? Hülye vagy?

SIMI Na, de most érted, hogyha ők kérnek mindenféle bizonyítékot például...

SZAMANTA El fogom küldeni neked a végzést, a jelentést, a forgalmat, mindent.

Kis szünet

SIMI És én mit fogok látni belőle?

SZAMANTA Neked nem teljesen mindegy? Nem a te pénzed áll benne, hanem az enyém.

SIMI Mi az, hogy nem a te pénzed?

SZAMANTA A te pénzed áll benne?

SIMI Há az enyém is áll benne, nem?

SZAMANTA Nincs neked közöd ehhez az autóhoz már semmi. Ha csak nem te loptad el.

SIMI Há persze, nekem semmihez semmi közöm sincs, mi? *(Szünet. A gyávák halálra szánt óvatosságával)* És most mi van... mi lesz? A tárgyalással?

SZAMANTA Há mi lenne? Hogyhogy mi lesz?

SIMI Há mi lesz? Kérdezem.

SZAMANTA Há a gyereket nem fogom odaadni, egy percre se, nyugodt lehetsz, ha ez érdekel, na.

SIMI Há de te mi az, Szamanta, hogy nem adod oda?

SZAMANTA Há maj meglátod, most ne vitatkozzunk, mert nem érdekel az egész, jó? Én megmondtam, mi az álláspontom, kész.

SIMI Na de most figyelj, elvárod tőlem, hogy ilyen dolgokat megcsinálok neked, és akkor meg...

SZAMANTA Tudod mit, ha terhes, akkor ne csináld meg, jó? Akkor ne csináld meg, érted? Kész. Az autó és a gyerek: ég és föld.

SIMI Nem az autó meg a gyerek, hanem pontosan arról van szó, hogy érted, valamit kérdezek, és akkor mi az, hogy nem adod a gyereket? Há hogyha határozat lesz rá?

SZAMANTA Mert akkor elmegyek Ausztráliába, aztán gyere érte Ausztráliába.

SIMI De Szamanta, Ausztrália? Ki fogják adni a gyereket.

SZAMANTA Hogy adják ki a gyereket, ha állampolgár? Ha állampolgár, sehova nem viheted a gyereket Ausztráliából. Oda fogtok költözni a gádzsival, és ott fogtok lakni mind a ketten, ha látni akarod a gyereket. Ilyen egyszerű. Ha ezt nem tudod föl fogni, menj el egy ügyvédhez, és érdeklődj.

SIMI Ha a bíróság megítéli, és te elviszed Ausztráliába, nekem fogják adni a gyereket.

SZAMANTA Te soha az életbe nem fogod a gyereket megkapni.

SIMI Hát hogyha a bíróság úgy dönt, hogy...

SZAMANTA Engem nem érdekel a bíróság, megmondtam.

SIMI Jó, de a gyerek...

SZAMANTA Nem érdekel. Nem adom a gyereket. Akkor gondolkodtál volna, mikor elmentél másnak az ágyába. Nem adom. Kész.

SIMI Hát, de...

SZAMANTA Nem érdekel. Megmondtam.

SIMI Jó, de a gyerekre hallgassál, ne bosszúálljál a gyereken.

SZAMANTA Csináljál magadnak másikat.

Kis szünet

SIMI *(összeszedi a bátorságát)* Elintézem az autót, ha adod a gyereket.

Megszólal egy mobiltelefon: Brahms Ötödik magyar táncát játssza. A másik asztaltól is felnéznek

2. kép

Ugyanazok. A Zolikává változó Simi előveszi a telefont, kikapcsolja

ZOLIKA *(mindenkihez, természetes hangon)* Bocs.

A RENDEZŐ HANGJA *(a hangszórókból, „az Úr hangjára” emlékeztet)* Hányszor mondtam, könyörögtem... imádkoztam...

ZOLIKA Elnézést.

A RENDEZŐ HANGJA ...hogy hagyjátok az öltözőben a telefonokat...!

ZOLIKA Kikapcsoltam.

A RENDEZŐ HANGJA *(sóhajtság)* Jó, akkor mára ennyi. Az állatkerti jelenet nulla. Holnapra kérek ötleteket.

A színészek kilazulnak, nyújtózkodnak, „civille” vedlenek

...Livia.

LÍVIA *(a másik asztaltól)* Igen...?

A RENDEZŐ HANGJA Feljőnnél egy percre?

Livia kimegy, Zolika bekapcsolja a telefonját, nézi, hogy ki hívta

SZAMANTA-MARIANN Fáj a fejem.

SZÍNÉSZ I. *(Zolinak)* Te, mi is ez a zene, amit a mobkód játszik?

ZOLIKA Brahms Ötödik magyar tánc.

SZÍNÉSZ II. *(a nézőtérén megy a kijárat felé, „reppelve” búcsúzik)* Szasztok-puszi-csoksi-csá-csöbútor-csákány-páram-páram... *(stb.)*

SZÍNÉSZ I. Helló. *(Ő is el a színpadon, hátul)*

Mariann a zongorán leüt néhány billentyűt, Zolika felnéz

MARIANN Ki hívott?

ZOLIKA Kitaláltam valamit az állatkerti jelenethez, de kellene néhány kellék... Megnéznéd, hogy nincs-e a raktárban egy... egy... ostor meg egy takaró, igen, meg valahonnan kéne egy alma meg két narancs. Én addig berendezem a teret.

MARIANN Hány alma kell?

ZOLIKA Egy. Vagy inkább kettő.

MARIANN Oké, megnézem. *(Kimegy)*

ZOLIKA *(fel-alá járkálva telefonál)* Szia, én vagyok... Igen, a színházban... Nem, mondjad... Igen, persze... Aha... Tényleg?! Ez fantasztikus... Oké, értem... Szuper, csak... Holnaptól?!... Szszsz... *(Az a „fogszívós” sziszegés, hogy „nehéz ügy”)*

Nyílik az ajtó, Gigi dugja be a fejét, Zolika észreveszi, int neki

(Visszafogottabban) Igen... igen... Este megbeszéljük... jó... értem... Még előtte felhívlak. És kösz... Csaó. (Leteszi) Huhh!
(Vált, Giginek) Szia. (Megcsókolja) Hát te?
GIGI Csak meg akartam nézni, hogy vagy.
ZOLIKA Jól vagyok, jól. Primán. És te?
GIGI Én is... Mit csinálsz most?
ZOLIKA Ó, mit is? Mit is, mit is. Ja, tudom már. Próbálok.
GIGI Egyedül?
ZOLIKA Most hozzák a kellékeket. (Máskálni kezd, rendezkedik, hirtelen megáll) Figyelj, bocs, de tudod, hogy nekem itt most dolgoznom kell.
GIGI Tudom. (Ügyetlenül rágyújt)
ZOLIKA (döbben) Te mióta cigizel?
GIGI Hát... tegnap... vagyis ma... szóval most óta. Épp most szokok rá. Ez az első. Most indulok el a lejtőn. (Próbál nagyvilági nő módjára cigizni)
ZOLIKA Gigi, te itt nem fogsz tudni elindulni a lejtőn.
GIGI Miért?
ZOLIKA Mert tilos a dohányzás. (A függönyöket rendezgeti)
GIGI Azért jöttem be, hogy megmondjam, mennyire szeretlek.

Zolika megáll

Te is szeretsz?
ZOLIKA Persze hogy szeretlek.
GIGI Feljössz ma? Sütők csirkét.
ZOLIKA Igen. Vagyis nem. Nem tudom, van egy-két elintéznivalóm... meg a húgomnak ma van a születnapja... várnak otthon. Esetleg utána...?

Csend

GIGI Az a béka...? Vele próbálsz?
ZOLIKA Béka?
GIGI Kijött innen egy ilyen zöld ruhás...
ZOLIKA Ja, igen, vele. Vele is.
GIGI Itt szoktátok csinálni a színpadon?
ZOLIKA Micsoda? Na, ezt most, azonnal hagyd abba, jó? (Csend. Rendezkedik. Magában) „Há nem kell a rossz duma, a izé!”
GIGI Azt mondtad, szeretsz. Vásároltam, takarítottam...
ZOLIKA (nevet) Meg fogok örülni. Megőrülök. Már meg is örültem. Lipótmező. (Halkan, irritáltan) Nekem, most, itt, dolgoznom, kell, érted?
GIGI Már nem szeretsz.
ZOLIKA De szeretlek. Nagyon is szeretlek. Nem is tudod, mennyire szeretlek. Megőrülök érted. Igen, ez a pontos kifejezés. Megőrülök.
GIGI (drámai hangon) Ha nem jössz fel ma este... akkor... akkor én... (Sírással küszködik)
ZOLIKA (őszintén) Édesem. Drágám.
GIGI Ez nem igazság... Három hónapja járunk, és azt se tudom, hogy...
ZOLIKA Hogy mondhatasz ilyet...? (Átöleli) Te... te csibepalánta... te rügyfakadás... te, te kis szíromnesz, te... (Csókolgatja) Imádlak... de most tényleg dolgoznom kell... (Komoly csók, aztán) ... Szia, mézecske.
GIGI (csukott szemmel, boldogan ismétli) Mézecske! (Nem mozdul)
ZOLIKA (újból megcsókolja) Szia, szia.
GIGI (ugyanúgy, rajongva) Sziaszia. (Csücsörít)
ZOLIKA (megcsókolja) Szia, szia, szia.
GIGI (révületben) Sziasziaszia.
ZOLIKA (csók) Megígéred, hogy nem leszel szomorú?

GIGI Nem. Igen. Vagyis... meg.
MARIANN (belép a kellékekkel) Csak egy narancs volt. (Leteszi a cuccokat)

Zoli és Gigi „szétrebben”

ZOLIKA Ti ismeritek egymást?
MARIANN Nem.

Kezet fognak, egy ideig mindkét lány a másikra vár, aztán egyszerre

GIGI Horváth Ágnes.
MARIANN Csanádi Mariann. (Kis szünet) Bocs, de nem értettem.
GIGI Horváth Ágnes.

Csend

ZOLIKA Hm.
GIGI Akkor én...
ZOLIKA Este hívlak, oké?

Gigi megpusztilja, és elmegy. Zolika fel-alá máskál, valamin gondolkodik

MARIANN (leül egy székre, elkezd pucolni a narancsot) Kérsz?
ZOLIKA (feléz) Megekszed a kelléket?
MARIANN Úgyis csak egy volt belőle.

Zolika elfogadja a fél narancsot, esznek

ZOLIKA (töprengve) Még van idő a bemutatóig. Beugrik helyet-tem a Polyák Tibi vagy a Ferenczy...

Döbben csend

MARIANN Ezt hogy érted?
ZOLIKA Mariann. Én kiszállok.

Kis szünet

MARIANN Viccelsz?
ZOLIKA Nem. (Szünet) Úgy néz ki, hogy kaptam egy komoly melót. Egyszerűen nem hagyhatom ki. Tudom, hogy ciki, hogy lelépek, de volt már ilyen. Én is ugrottam be más helyett.

Kis szünet

MARIANN Film?
ZOLIKA Nem akarok róla beszélni.

Kis szünet

MARIANN Felnőtt ember vagy. Biztos tudod, mit csinálsz.

Csönd, a lámpa egy pillanatra elalszik

Menjünk?
ZOLIKA Hány óra?
MARIANN Nyolc.

Kis szünet

ZOLIKA Csináljunk még egy „szabad képzelődés”-gyakorlatot?

Egymással szembefordulnak

MARIANN Bárcsak... belelátnék a gondolataidba.
ZOLIKA Szívesen... fölfedezném a testedet.
MARIANN Bárcsak... bármit megtehetnék veled.
ZOLIKA Bárcsak a... rabszolgám lennél.
MARIANN Szívesen... megkínoználak.
ZOLIKA Szívesen... megölnélek.
MARIANN Szívesen... újjászülnélek.

3. kép

Zolika szüleinél. Zolika, Zsuzska, Apa, Anya. Egy filmet néznek videón, a filmbeli jeleneteket a színpad bal oldalán pantomim jeleníti meg: Leonardo Di Caprio lopakodik pisztollyal a kezében. Zolika suttogva telefonál, fel-alá járkál a háttérben: „igen, igen”, „egy táskában?”, „jó”, „nem, az menni fog”, „értem”, „nem tudom” stb.

APA (a filmet nézi) Még mindig lopakodik. Hogy lehet ennyit lopakodni?
ANYA És hogy tartja azt a pisztolyt!
ZSUZSKA Hogy tartja? Szerinted hogy kell egy pisztolyt tartani?

Csönd

APA Lehet, hogy végiglopakodja az egész filmet?
ZSUZSKA Könnyen lehet.
APA De Zsuzska, azért talán mégiscsak...
ZSUZSKA Mit akarsz? Sziklák, és ő lopakodik a sziklák között.
ANYA A te Leonardód.
ZSUZSKA Az én Leonardóm!?

Leonardo eldugja a pisztolyt, férfiak veszik körül, bizalmatlanul méregetik

APA Mindjárt nekiugranak.
ZSUZSKA (az anyjának) Mit akarsz azzal, hogy az én Leonardóm?
ANYA Tölthetek? Azt hiszem, úgysem jön már senki.
ZSUZSKA Vártál valakit, anyuci?
ANYA Én nem vártam senkit, és nem is hívtam senkit. A te születésnapod.
APA Leonardo elkalapálja őket, ha behúznak neki, ugye?
ZSUZSKA Nem tudom, apu, eddig még nem húztak be neki.
APA De mégis, ha...
LEONARDO DI CAPRIO (a férfiaknak) Nem láttak itt egy lányt?
Egy lányt, forradással a nyakán? (Mutatja, hogy „nyissz”)
APA (bólint) Azt hajkurássza, a forradásos lányt.
ANYA Már nem volt itt Feri két hete.
ZSUZSKA Hiányzik?!
ANYA Akkor is nekem panaszkodott.
ZSUZSKA Azt is elpanaszkodta, hogy megint...

Megjelenik a „filmes” háttérben egy lány sállal a nyakában, középre jön, aztán elindul kifelé

APA Hol a távirányító? (Felveszi az asztalról a távirányítót, megállítja a nőt, „visszacsevéli” az ajtóig, aztán megint előre, megállítja a „pause” gombbal, nézi, hogy látszik-e a forradás a nyakán, kikockázza stb.)
ZSUZSKA Apa, néznénk a filmet.
ANYA Hogy mi van a Ferivel?
ZSUZSKA Mintha nem tudnád.

ANYA Nem tudom, kislányom.
ZSUZSKA Visszaszokott a cigire.

Kis csönd

ANYA Ezen vesztetek össze?
ZSUZSKA „A dohányzás proletár igénytelenség.”
ANYA Tessék?
ZSUZSKA Erre kapta fel a vizet. Hogy jó, akkor ő proletár, nem szégyelli, mostantól proletár. Én meg mondtam, hogy tőlem nyugodtan lehet proletár, viszont nem tudok egy gyárkémény-nyel járni.
ANYA (szerelmes aggódással) Feri nem gyárkémény. Feri azért cigizik, mert ideges. Érzékeny. Ő egy művészlélek.
ZSUZSKA Művészlélek?!
ANYA Mindenki kerül nehéz helyzetbe. Apád is került már nehéz helyzetbe.
ZSUZSKA De apa nem adta föl. Talált valami megoldást.
ANYA Honnan tudod?
ZSUZSKA Apa nem hátrált meg. Nem dobta be a törülközőt.
ANYA Honnan tudod??

Apa a képernyőre mered. Leonardo Di Caprio kocsit vezet napszemüvegben

APA A nő nem ült be. Az a forradásos.

Zsuzska megérinti a kezét, Apa félszegen elmosolyodik. Leonardo kiszáll a kocsiból, mászkál, valamit keres

Azt a nőt keresi. De hát egyszer már összeakadt vele, láthatta, hogy hiába minden.

Csöngötnék, Leonardo előkapja a pisztolyt, Zsuzska föláll, de Anya megelőzi, kivágtat

ANYA (kintről) Üzenet? Miféle üzenet? (Bejön egy cetlivel a kezében) Lenn van a Mekiben.
ZSUZSKA (kikapja Anya kezéből a cetlit, elolvassa) Ki hozta ezt ide?
ANYA A Tokodi néni. Beugrott egy hambira, és...
ZSUZSKA Ezt utálok a legjobban. Nem mer telefonálni, nem meri feltolni a képét. Ott ül – a születésnapomon! Nahát, ettől aztán...
APA (sóhajt) Feri.
ANYA Nem hagyhatod egyedül.
ZSUZSKA Nem biztos, hogy egyedül van. Ilyenkor kell egy kis közönség.
ANYA Egyedül van.
ZSUZSKA Akkor egyedül is marad.
ANYA De hát nem hagyhatod.
ZSUZSKA Miért nem hagyhatom? És éppen a Mekiben! Szabolcs sose ült volna be ilyenkor a Mekibe.
ANYA Szabolcs? Mit akarsz a Szabolccsal?
ZSUZSKA Ugyan, anya. Feri egy biciklis futár, egy hajtipajti.
APA Hajtipajti.
ANYA És?
ZSUZSKA És. Szabolcs viszont mégiscsak fővilágosító a Pszichotévénél.
APA Pszichotévé.
LEONARDO (már egy ideje a szobai eseményeket figyeli pisztollyal a kezében, most megszólal) Ha egyszer Feri beül a Mekibe, akkor nagy a baj.
APA Kérem, ne fogja rám azt a...

LEONARDO *(lefelé fordítja a pisztolyt)* Bocsánat.
ANYA *(Zsuzskának)* Mit nem tudsz neki megbocsátani? Most azt
mondd meg, hogy mit nem tudsz neki megbocsátani!
ZSUZSKA Az előbb már elmondtam, és különben is...

Kis szünet

ANYA Nem mész le?
ZSUZSKA Ide figyelj, anyu...
ANYA Undok vagy, tudd meg, undok kis felfuvalkodott...
ZSUZSKA Felfuvalkodott?!
LEONARDO *(a pisztollyal hadonászva)* Zsuzska nem felfuvalko-
dott!
APA *(lebukik a fotelba)* Kérem! Uram!
ANYA Hát, tudd meg, ha te nem mész le...
ZSUZSKA Ha fel mered hozni, ha ide mered hozni... anyu!

*Anya kirohan, utána Zsuzska, ajtócsapódások, csend. Zolika leteszi a
telefon, Apa mellé ül. Leonardo zsebre dugott kézzel nézi őket*

APA *(Zolikának)* Miért nem tudnak ezek kijönni egymással?

Kis szünet

LEONARDO Szerintem Feri nem való Zsuzskához.
APA Nem?
LEONARDO Lelkileg, úgy értem.
APA Aha, lelkiileg. Igen, a múltkor is rászólt: „Hogy van kifestve
az arcod? És ki volt az a fiú, akivel beszélgettél?”

Belép a lány sállal a nyakán

A forradásos! *(Zolinak magyarul)* Azért van sál a nyakán, hogy
eltakarja a forradást. *(Előrehajol)* Leonardo úr, rajta! Most vagy
soha! Akarja, hogy kimerevitsem?

*Megállítja a filmet, Leonardo és a nő egymást nézik. Bejön Zsuzska,
összefont karral megáll*

APA *(hátrapillant)* Találkoztál vele?
ZSUZSKA Kivel kellett volna találkoznom?
APA Hát...

Csönd

ZSUZSKA Hazakisérte.
APA Kit kísért haza? *(Összeakad a nyelve)* Ki kit kik kitkit –
MICSODA?!
ZSUZSKA Anya hazakisérte Ferit. Merthogy úgy elkenődött.
APA Hazakisérte?!
ZSUZSKA Benyomta egy autóba, de légy szíves, ne kiabálj.
APA Milyen autóba nyomta be?
ZSUZSKA A Bágyoni Félix autójába. Éppen a Mekiben voltak a
húgával. Persze nem ismerte Ferit, de aztán jött anyu, és akkor
már mindenki ismert mindenkit. A Bágyoni Félix húga azt
mondta, hogy Ferit ilyen állapotban egyszerűen nem lehet
egyedül hagyni.
APA Ivott?
ZSUZSKA Egyáltalán nem ivott. Apu, neked nincs problé-
maérzéked.
APA Tessék?
ZSUZSKA Ha láttad volna Ferit...
APA Azért anyádnak nem kellett volna elmenni vele.

ZOLIKA Ide is felhozhattátok volna.
ZSUZSKA Ide? Soha! Értitek? Soha!
APA De miért, az a, izé, pszichotévés annyival jobb?

Zsuzska megragadja apjának a távirányítót tartó kezét

LEONARDO *(felordít)* Ne!

*Kikapcsolódik a videó, Leonardóékra sötétség borul. Helyettük Knézy
Jenő jelenik meg hatalmas fejhallgatóval. A torkát köszörüli. Zúg a
stadion*

ZSUZSKA *(Apának)* Ugye, te nem vagy olyan... te nem adtad fel?
APA Zsuzska, kérlek...
ANYA *(az ajtóban)* Zsuzska, kérlek, mássz le apádról.
ZSUZSKA *(elengedi az apja karját)* Sose értetted meg apát! Elszür-
kited, igenis, hogy elszürkited!
APA Mit csinál velem?
ANYA Mit csinállok apáddal?!

Kis szünet

KNÉZY JENŐ Jó estét, jó szurkolást! Talán nem túlzás, ha azt
állítom: ma este, itt és most – minden eldől!

4. kép

*Gigi lakása. Zolika és Gigi. Zolika reszket, a ruhája gyűrött, szakadt,
koszos. Egy táská van a kezében*

GIGI Jézusom. *(Átöleli)*
ZOLIKA *(suttog)* Istenem! *(Leteszi a táskát egy székre)*
GIGI Mi történt?
ZOLIKA Segítesz, Gigi? Be kell mennem az ügyeletre. *(Begörbül,
nyög)* Jaj...
GIGI Kérsz inni? *(Gyorsan önt neki egy üvegből)*

Zolika iszik, kiköpi

(Megnézi az üveget) Jaj, bocs. *(Önt egy másik üvegből)*
ZOLIKA *(hörögve)* Mi volt ez? Körömlakk?
GIGI Nem. Körömlakklemosó.

Zolika a torkához kap, megtántorodik

Ülj le, igyál ebből. Ásványvíz.

Zolika leroskad az ágyra, szagolgatja a poharat, óvatosan iszik

Szegénykém, drágaságom. *(Melléül, megfogja a kezét)*

Kis szünet

ZOLIKA *(összeszedi magát, de a hangja remeg)* Egész nap mintha
mindenki megőrült volna... A húgom kiabált az anyámmal...
Apám meg csak videózott... Végül mindenki összeesett
mindenkivel... Fölmentem a Rubin Danihoz... Gondoltam,
kicsit lazítok, aztán átjövök hozzád... Többen voltak ott, tu-
dod, elég jól bejött nekik ez a *Trigger Happy*-koppintás a Pszicho-
tévénél, hogy ilyen rejtett kamerákkal felvesznek jeleneteket...
A ZDF megvette az első három részt, és opciót tett a következő

háromra... Erről beszélgettek ott néhányan a stábból...

Voltak, Rubin Dani, Szabolcs, Pusoma, Noémi

... Ötleteket találtak ki, hogy... szóval *brénsztormingoltak*, hogy mi lenne, ha például keresnének hasonmásokat, és akkor, mondjuk, valaki gyanútlanul bemegy a közértbe, és a pénztárban ott ül ő maga, ugyanúgy néz ki, a ruhája is ugyanaz, és bármit kérdez, az csak megismétli, ugyanazzal a hangsúllyal, szóval ezt az ötletet próbálták kibontani... (*Beül közéjük, de Giginek beszél*) Én csak ültem és figyeltem, és akkor egyszer csak hirtelen megfordult velem a világ: tényleg milyen fantasztikus lenne, ha találkozhatnék magammal, ha mindent elmondhatnék neki, vagyis nekem, és ő is nekem, vagyis... szóval, érted, hogy...

GIGI Zolikám. Édesem.

ZOLIKA Ez a gondolat nem hagyott nyugodni, és...

Csönd, mindenki Zolikát nézi

RUBIN DANI Zoli, kérsz még bort?

Zolika nem válaszol

PUSOMA Hallasz, Zoli? Valami baj van?

ZOLIKA (*Giginek*) Egy pillanatra beugrott, hogy talán beletettek valamit az italomba, és felveszik rejtett kamerákkal, ahogy bekattanok... De aztán összeszedtem magam. Ez az egész pszichotévés ügy igazából nem nagyon érdekelt, mégis erről kezdtem nekik dumálni, de csak azért, hogy ne vegyék észre, hogy, szóval... (*A többiekhez, más hangon*) Gyerekek, szerintem ez a kandi kamerás ökörködés kicsit már lejárt lemez. Uncsi. Meg kell újítani a műfajt. Igazi drámát kell írni a kamerával. Hús-vér, éles helyzetek... Az orvos közli a beteggel, hogy le kell vágni a, az akármijét, a lábát, aztán kiderül, hogy mégse, és még fizetnek is neki a felvételekért... Vagy megmozdul a halott a temetésen... Vagy valakivel elhitetni, hogy leszálltak az ufók az Epreskertben, és a Bajza utcai közértben garázdálkodnak... Jó, ez inkább vicces, de például, hogy egy újszülött halkan elmondja a Pitagorasztétel... Nem biztos, hogy ezek jó példák, de hogy a dráma, az abszurd felé elvinni a dolgot... (*Giginek, más hangon*) Igazából csak ki akartam figurázni őket, hogy milyen ciki ez a manipulatív médiaszemétség, de valahogy egyre jobban belemelegedtem, ők meg elgondolkoztak rólam, és...

SZABOLCS (*a többieknek*) Ez az. Meg kell a műfajt újítani.

NOÉMI Pszichodráma.

PUSOMA Igazi könnyek és igazi vér.

Kis csönd

RUBIN DANI Zoli, nem akarsz beszélni? Ötletek kellene, és a kivitelezésben is tudnál segíteni. Három filmre megvan a lé.

Csönd, Zolika és Gigi egymást nézik

GIGI Erre te?

ZOLIKA Erre én. (*Kis szünet után Rubin Danihoz fordul*) Benne vagyok egy melóban. (*Kis csönd után Giginek*) Ha igent mondok, lehet, hogy már be is lennék mikrofonozva, mondjuk, ebben a táskában lenne a ketyere, és nyomulhatnék ezerrel, komoly

zsetonért. De... én... nemet mondtam. És örülök neki, hogy nemet mondtam.

GIGI Én is.

Szünet

ZOLIKA Viszont egyre szarabban éreztem magam. „Benne vagyok egy másik melóban” – ez volt az utolsó mondat, amit értelmesen ki tudtam nyögni. Szédültem, és csak egészen egyszerű közlésekre voltam képes. „Nem tudom”, meg hogy „el-me-gyek”, de ezeket egy szótagban mondtam ki, így, hogy: NMTDM!, és LMGYK!...

RUBIN DANI (*Zoli füléhez hajol*) Nem bire bálisz lára, Zoli? Nem tere ős-sze vé-get? Neked nem rábortla várasz, hogy debe-szér? Nem robo-tárod a körnek vémet és elbene?

ZOLIKA (*Rubin Daninak, rémulten*) NMRTM. NMRTM.

RUBIN DANI Ez a véberet vára, hogy nárla volt vimárgomat leve-nézték?

Csönd, Zolika Rubin Danira mered

SZABOLCS Zoli, jól vagy?

ZOLIKA LMGYK.

NOÉMI Mi? Mit beszél?

ZOLIKA LMGYK. (*Giginek*) Elmegyek. (*A többieknek*) LMGYK. (*Giginek*) A lépcsőházból még hallottam, mert a hallásom kiéle-sedett, hogy a Szabolcs azt mondja.

SZABOLCS Teljesen zizi a gyerek.

ZOLIKA Ezt mondta. Zizi.

GIGI Szegénykém. (*Megsimogatja a fejét*)

Rubin Daniék eltűnnek

ZOLIKA Lementem a lépcsőn, amin nemrég fölfelé jöttem, és örültem ennek a szimmetriának: föl és le. Az utcán megtapogattam a betont, nem volt se hideg, se meleg. Ezen kicsit megütöttem. A hőmérséklet olyan, mint a sárkányok és a boszorkányok: mese. Jött egy macska, elment mellettem, megint szédülni kezdtem, és az oldalamban ez a szörnyű, feszítő nyomás... (*Tapogatja az oldalát, elakad a lélegzete*) Mintha valami ki akarna szakadni... Áááhhhh... Úristen!... (*Lecsúszik a földre*) Végem... Mikor megtudjátok, sírtok majd egy kicsit... És tényleg, láttam is, ahogy sírdogáltok... Aztán láttam apámat, ahogy elindul valahova egy üres szatyorral, és én követtem őt...

5. kép

Voltak, Apa, Nő

APA (*Zolinak*) Fiacskám, te most maradj kint. (*Bemegy*) Jó napot kívánok.

NŐ Jó napot.

APA Thorma István vagyok. A fiamért jöttem.

Nő Kis türelmet... (*Egy könyvben lapoz*) Thormát mondtott?

APA Igen. Téhával.

NŐ (*hátramegy, keresgél az urnák közt, az egyikbe belenéz, egy másiktól átszór egy kis port, összerázza, mint egy turmixot, rácsavarja a tetejét, kiviszi, odaadja Apának. A fiókból kivisz egy gyűrött zseb-kendőt*) Ez a selyemkendő hozzá a feliratokkal.

APA Köszönöm. (*Nézi az urnát megilletődötten, a talpán észrevesz*

egy feliratot, hangosan olvassa) „Lengőtekebajnokság, Mátraháza, harmadik helyezés...” Ez miért van ráírva?

NŐ Ezek ilyen újrahaznosított urnák. (Átad egy papírt) Az anyakönyvi kivonat. Olvassa el, hogy jók-e az adatok.

APA (olvass) Szeretném megkérdezni, hogy a szülei neve miért nincs beírva.

NŐ Nem kell beírni.

APA Ez a rubrika akkor miért van itt?

NŐ Mondom, hogy nem kell beírni.

APA Honnan tudják majd, hogy kik voltak a szülei?

NŐ Thorma úr, így küldte meg az iratokat az önkormányzat, ahol a fia elhunyt.

APA És ez a másik papír?

NŐ Ezt a temetőben kell leadni.

APA Értem. (Elpakol) Hát akkor...

NŐ Viszlát. És őszinte részvétem.

APA Viszlát... Vagyis minden jót. (Kimegy)

A Nő eltűnik

Megfognád egy pillanatra? (Odaadja Zolikának az urnát, elteszi a papírokat, a kabátját gombolja, a szatyor a karján)

ZOLIKA (kinyitja az urnát, kicsippent egy kis port, megszagolja, megnyalja, eltorzul az arca) Fú, de keserű... (Apának) Nem lesz tőle valami bajom?

APA (szomorkásan) Ugyan már, mi bajod lehetne?

ZOLIKA (elkomorul, kis szünet) Otthon mi a helyzet?

APA Képzelted. Várják, hogy hazavigyelek. (Mutatja a szatyrot)

ZOLIKA És kiderült, hogy... szóval az ok, hogy mitől...

APA Szívroham.

ZOLIKA És mikor lesz a...

APA Holnap. Kozma utca.

ZOLIKA Elmehetek?

APA El akarsz jönni? (Kis szünet) Furcsán venné ki magát.

ZOLIKA Apa, lécci.

APA Nem, fiam. Erről jobb, ha leteszel. (Kiveszi Zolika kezéből az urnát, nagy nehezen belepréseli a szatyorba) Szerbusz. Légy jó. (Eltűnik)

6. kép

Zolika nézi az ujján maradt porszemeket, aztán tapogatja a fejét, a karját, hogy megvan-e még a teste

ZOLIKA Nem akarok meghalni. (Az oldalához kap, összeesik)

Gigi felkiált

(Fölemeli a fejét) Csak mutatom, hogy volt.

GIGI Zoli!

ZOLIKA Összerogytam. Így. És akkor egyszer csak hallok egy hangot. (Fellengzősen) Lassan beszélt hozzám ez a hang... És én megtorpantam semmibe vezető utamon... Ismerős hang. Hallottam már egy recsegő lemezről. Igen. Ő az.

GIGI Kicsoda?

ZOLIKA Kossuth Lajos.

Kis szünet

GIGI Kossuth Lajos?

ZOLIKA Igen. Kossuth Lajos, ő szólott hozzám.

Megjelenik Kossuth Lajos, és „az Úr”, illetve a rendező hangján beszél Zolikához

KOSSUTH LAJOS Zoli fiam, tanuld meg: ami fent van, az van lent is, és ami lent van, az van fent is. És ami elől van, az van hátul, és ami hátul, az elől. És ami baloldalt van, az van jobboldalt. És ami jobbra fölfelé, az van balra lefelé. (Megmerevedik a pózban)

GIGI Zoli, ezt nem csak álmodtad?

ZOLIKA Dehogyan álmodtam, éberebb voltam, mint valaha. Kossuth Lajos. Ő szólt hozzám... Elmesélte, hogy kiskorában Monokon, a szülőfalujában a Paczolai Özsébbel csutkaorrot kötöttek egymásnak, aztán nyolcvan évvel később színészek látogatták meg a száműzetésben, és az előadás végén az akkori szokás szerint sorban megcsókolták a kezét, és az egyik színésznek odaragadt a műorra...

Mindezt lassú pantomimban látjuk a színpad másik oldalán, egy fiatalember Kossuthhoz megy stb.

Kossuth Lajos, a turini remete megkérdezte, hogy ki ez a fiatalember, és mondták neki, hogy ez a Paczolai Károly, a Paczolai Özséb unokája.

Zolika és Gigi egymást nézik, Zolika kíváncsian, Gigi gyanakodva. Kossuth Lajos eltűnik

GIGI Zoli, te most hülyítesz engem? (Csönd) Gazember.

ZOLIKA (bűnbánó hangon) Ne haragudj.

GIGI Jól átvágtál... Nincs semmi bajod.

ZOLIKA (vigasztalóan átöleli, simogatja) Gigi... Én elvállaltam ezt a melót.

GIGI Milyen melót?

ZOLIKA Amiről beszéltem. Azért mentem fel a Danihoz. Itt a kamera a táskában. Három filmet készitünk nyárig. Már le is mondtam a Kakasviadalokat a színházban.

GIGI Lemondtad? De hát este még próbáltatok!

ZOLIKA Figyelj. Ez életem eddigi legnagyobb esélye. Ki akarom próbálni magam, hogy mire vagyok képes. Hogy vagyok-e valaki. Ez egy ilyen munka lesz... És, bocs, de ez volt most itt a főpróba.

GIGI Főpróba?

ZOLIKA Játszottam már néhány ilyen szerepet. Meg a Pongi miatt vannak személyes tapasztalataim. Menni fog...

Nézik egymást

GIGI Mi az, hogy főpróba?

ZOLIKA Ez lesz az első film. Hogy bekattanok.

GIGI Bekattansz? (Szünet) Jaj, ne, Zoli, nekem ez nem tetszik.

ZOLIKA Nyáron elutazunk valahová. Csak mi ketten. (Átöleli) Drágám.

Lassan elválnak

Akkor... segítesz? (Előveszi a telefonját)

Gigi értetlenül néz rá

Kihívod a mentőket?

Gigi döbbenetben nézi

7. kép

Orvosi szoba, másnap. Dr. Szili, Ápolónő. Az Ápolónő kinyitja az ajtót. Bejön Zolika kórházi pizsamában, a táskával a kezében

DR. SZILI *(kezet fognak)* Szili János.

ZOLIKA Thorma Zoltán.

DR. SZILI *(nézi egy könyvben az éjszakai bejegyzéseket)* Thorma...
Thorma...

ZOLIKA Téhával.

DR. SZILI Igen. Éjjel háromkor hozták be. „Tudatzavarral járó rosszullet...” Mi a baj, Thorma úr?

ZOLIKA Doktor úr, röviden összefoglalnám a tüneteimet. Először is cipzárófóbiám van.

DR. SZILI Hm. *(Jegyzetel)*

ZOLIKA Ha cipzárt látok, elájulok.

Kis csönd

DR. SZILI *(elgondolkodva)* Hm.

ZOLIKA A gomboktól szédülök, a tépőzártól hányingerem támad, a cipőfűzőtől kiver a veriték, a cipzártól elájulok.

DR. SZILI Hm.

ZOLIKA És a lefolyó.

DR. SZILI Mi van a lefolyóval?

ZOLIKA A lefolyó. A kádban meg a mosdókagylóban. Olyan kicsi. Fekete. És szívós. *(A dokira néz kérdően)* Jó. Mondom tovább... Reggel arra ébredek, hogy hullámszik a parketta. Leng a csillár. Egy hang arra biztat, hogy ugorjak fejest a lichthófbá.

DR. SZILI *(hitetlenkedve rázza a fejét)* Hm.

ZOLIKA Miért mondja azt, hogy „hm”?

DR. SZILI Hm?!

ZOLIKA Na, jó... És akkor a térdemen nő egy dudor, kukorica-szemeket nyomok ki belőle és kalimpáló, fekete bogarakat. Aztán a tükörbe nézve látom, hogy lángol a hajam. Ez van minden reggel, doktor úr. Azt hiszem, teljesen megőrültem.

DR. SZILI *(hitetlenkedő hangszúllyal)* Hm.

ZOLIKA *(egyre nagyobb lendülettel)* Egyik nap balkezes vagyok, másik nap jobbkezes... Percenként mást mutat a mérleg, mint ha ingadozna a gravitáció... Nem merek megszólalni, félek, hogy a levegő eltörik a szavaktól.

Kis szünet

DR. SZILI Ezzel nálunk nem viszi sokra.

ZOLIKA *(kezd bedühödni)* Írtam egy e-mailt Istennek, de nem tudtam megcímezni, és meg kellett számolnom a szőnyegmintákat, és így órákba telt, míg a Szentírást megközelítettem, hogy hátha találok benne valami útbaigazítást...

DR. SZILI *(legyint)* Na, ja.

ZOLIKA Körberajzoltam egy penészfoltot a falon, és rájöttem, hogy a mennyország térképe! Búzaszemmé változtam, és rettegtem, hogy egy galamb felcsipeget!

Kis szünet

DR. SZILI Egy hét. Ez a maximum. Diétás koszt.

ZOLIKA És akkor végre megértettem, ki vagyok én! Borzasztó kiáltozások közepette végigvonultam az előszobán, és kijelentettem, hogy én mint az elemek ura el fogom pusztítani a Földet, a romhalmazt számolynak használok, fölállok rá,

megérintem a Napot és a Holdat, és belekiáltom a végtelen úrbe: RESZKESSETEK!!!

Kis szünet

DR. SZILI *(megadóan)* Feküdjön fel az ágyra, megvizsgálom.

Zolika a táskát a székre teszi, fölfekszik az ágyra, az orvos megfogja a pulzusát, sztetoszkópot vesz elő, megvizsgálja

ZOLIKA *(suttogva)* Hallom, hogy ver a szívem, és mivel ez tőlem függetlenül történik, tőlem függetlenül abba is maradhat... Az ijedség hatására erősebben dobog, érzi? Előnt a forróság, szédülök *(Liheg)*, doktor úr, én attól félek, hogy bediliztem.

DR. SZILI Nyugi.

ZOLIKA Ha franciául gondolkodom, nem félek annyira, de ha magyarul gondolkozom – és általában magyarul gondolkodom, mivel nem tudok franciául –, akkor rengeteg időm marad félni.

Kis szünet, a doktor gyanakodva nézi Zolit

DR. SZILI Tudja, hogy a kábítószerek többek között összezavarják a központi idegrendszer biogén aminjainak anyagcseréjét?

ZOLIKA Doktor úr, én nem drogozok. Én gyárilag vagyok ilyen hülye. Nekem ahhoz nem kell drogozni.

Szünet, atmoszféra, a doktor és Zolika farkasszemet néz

DR. SZILI És meg akar gyógyulni.

ZOLIKA Meg.

DR. SZILI Szeretne tisztán látni.

ZOLIKA Szeretnék.

DR. SZILI Akkor is ha ez fájdalommal jár?

ZOLIKA Igen.

A doktor a szekrényhez megy, kulccsal kinyitja, kivész egy Rorschach-teszterű ábrát, és szertartásosan átadja Zolikának. Szünet

DR. SZILI Mit lát a képen?

Zolika nézi, elfordítja, a doki visszafordítja, Zolika elfordítja a fejét, a doki utánaelfordítja a rajtot stb. Aztán Zolika komolyan elkezd nézni a képet. Zene. Leteszi a képet, révületben leszáll az ágyról, az ablakhoz megy

Mire gondol most?

ZOLIKA *(bensőségesen)* Egy csodálatos dologra, doktor úr. Hogy egyvalamiben biztos lehetek. Hogy amit igaznak gondolok, sose úgy igaz, ahogy gondolom.

DR. SZILI És ezt csodálatosnak tartja?

ZOLIKA És még valami. Nem tudom, hogy ki vagyok, és mi lesz velem. De tudom, hogy nem vagyok egyedül. Ha egyedül lennék, meg akarnék halni.

Kis szünet

DR. SZILI Beszélne a képről?

ZOLIKA *(visszajön, megint a kezébe veszi a képet, nézi, kis szünet)* Balra macska. Jobbra zene. Ez az absztrakció. Nem baj, ha kommentálok?

DR. SZILI Nem.

ZOLIKA Azt jelenti, hogy a logika után belépünk a valóságba. A valóságot a logika és az emlékek tartják zárt osztályon. Azt mondom, egy meg egy. Összeadok. A logika látszólag eredményes, azt mondja, egy meg egy az kettő. De tulajdonképpen miről is döntöttem? A számok a kaósszal kötött hazug kompromisszumok. Ha le tudnék mondani a számokról, betekinthetnék oda, ahol a lényeg rejtőzik. Ez vagyok én. Színes foltokat tartok a kezemben. Figyelem a tudatomat. A derekamnál egy boton lóg a testem.

DR. SZILI Össze tudná foglalni, hogy mit lát a képen?

Csönd

ZOLIKA Egy maximálisan bonyolult rendszerben minimálisan lényeges törekvések. Ez a világ.

Kis szünet, nézik egymást

DR. SZILI Köszönöm. Most menjen vissza a szobájába.

ZOLIKA (a képre) Elkérhetem?

DR. SZILI (jelentőségteljesen) A magáé.

Zolika feláll

Megmondaná, mi van abban a táskában?

Szünet

ZOLIKA Egy kamera.

DR. SZILI Kamera?

ZOLIKA Itt van az optikája, a csatban. Az események felé kell fordítani. Így. Ezek itt a mikrofonok. És itt lehet az egészet kites és bekapcsolni.

DR. SZILI Mi maga, kém?

ZOLIKA Tanulmányozom, hogyan működik az egészségügy.

DR. SZILI Tényfeltáró riporter.

ZOLIKA Valami olyasmi.

DR. SZILI Igazából nem is fél a cipzároktól.

ZOLIKA Nem.

DR. SZILI Hm. (Kis szünet. Feláll, kezét fog vele) Vizsontlátásra.

Zolika a táskával el. Kis szünet

ÁPOLÓNÓ A délelőtti kataton mozdulatlansághoz képest egészen aktív volt.

DR. SZILI Igen... Diktálni fogok.

Nekikészülnek a diktálásnak, ez egy régi rítus vagy verseny köztük: a doktor hadarva diktál, a klaviatúra sebesen „ratatázik” az Ápolónó keze alatt

DR. SZILI Thorma Zoltán tudatzavarral járó rosszullet miatt került intézetünkbe. A beteggel folytatott beszélgetés során a következőket állapítottam meg.

Az Ápolónó ugyanabban a pillanatban hagyja abba a gépelést

(Gyanakodva) Megvan?

ÁPOLÓNÓ Meg.

DR. SZILI (gyorsabban) Explozív extroverzió, súlyos impulzuskontroll-zavar, magatartása hol ellenségesen védekező, hol segítséget igénylően dependens, kiválasztottságtudata, narcisztikus viszonyulásai erősen korlátozzák a kapcsolatteremtésben.

Megint egyszerre hagyják abba, talán az Ápolónó még egy kicsit hamarabb is. Dr. Szili vadul mered rá, újból nekiveselkedik

(Egyre gyorsabban, közben a szín lassan elsötétedik) Ritkán ad adekvát válaszokat, az elsődleges gondolkodás szintjén felazultan asszociál, szabadjára engedi antiszociális impulzusait, hangulata labilis, identitásbizonytalanság valószínűsíthető excesszív drogfogyasztás tüneti képében...

A beszéd értelmetlen hablatyolásba fullad, és összeolvad a klaviatúra kelepelésével

8. kép

Kórterem, két ágy, Zolika egyedül. Bejön Tibor, Zolika kövér szobatársa

TIBOR (suttogja a nagy újságot) Megjött. A büfében vásárol.

ZOLIKA Jézusom. (Fészülködik, közben bekapcsolja a táskában a kamerát)

TIBOR (szomorkásan) Megint udvarolni fogtok egymásnak? (Negédeskedve, infantilisán ripacskodik) „Hogy vagy, Zojikám?” „Jól vagyok, Gigikém. Ész te, djágám?” „Én isz megvagyok, hoztam ásványvizet meg újságot, öjülsz?” „Ó, te drága, cak te kellec nekem. Cak te.” (Figyeli Zolikát, ő is fészülködni kezd a kezével)

ZOLIKA Mikor tetszeni akarsz egy nőnek, másmilyen leszel, mint amikor nem. A nőkre az hat, ha nem akarnak nekik tetszeni. Az én véleményem viszont az, hogy ha egy nőnek nem tetszik, hogy tetszeni akarok neki, akkor se szabadna, hogy tetszzek neki, mikor nem akarok neki tetszeni.

TIBOR Ha neked nem kell, én szívesen ellopom. Ellopom, megeszem, hamm.

Kopogás, Zolika könyvet kap a kezébe, Tibor úgy tesz, mintha szundikálna

GIGI (be) Szia.

ZOLIKA Szia. (Leteszi a könyvet) Ha tudom, hogy jössz, megfészülök.

TIBOR (kidugja a fejét a takaró alól) Én is.

GIGI Hogy vagy? (Kipakol a táskájából) Ásványvíz. Meg újság.

ZOLIKA (Tiborra pillant) Kösz. Jól vagyok.

GIGI (leül, észreveszi a táskát, kis csend után ügyetlen mesterkéltéssel) Örülök, Zoli, hogy jobban vagy. Remélem, hamarosan ha zaengednek. Nagyon hiányzol.

ZOLIKA Jól vagyok, egyre jobban, csak...

TIBOR Csak mindig eszébe jut az a... Nem tudja túltenni magát azon az éjszakán... Elmondani se tudja, hiába kérem, hogy legalább játssza el, vagy mutogassa el, vagy...

ZOLIKA Mutogassam el? (Kis szünet) Lehet, hogy ezt csak a test tudja elpanaszolni? (Kikel az ágyból, titokban befordítja a táskát az új irányba, nekikészül, pantomim)

TIBOR (találgat) Igen... Mész... Sétálsz... Szédülsz. Rosszul vagy. A szíved...? Elesel... Jön egy, egy, egy mackó? Nem. Egy rendőr? Nem. Szakállas... A jóisten? Nem... Ez egy zászló? Zászlót lenget? Lovagol? Három csík? ... Három csík a zászlón? Magyar zászló. Igen... Ki az? Árpád? Nem. Nem Árpád, hanem mondjuk, mondjuk... (Suttogva) Horthy Miklós? (Hangosan) Nem! Hunyadi? ... Rákóczi? ... Petőfi? ... Nem... Passz. Nem tudom... Jó, látom, de nem tudom.

Kis szünet

GIGI (*súg neki*) Kossuth Lajos.

TIBOR Kossuth Lajos? Igen? Jön Kossuth Lajos. Hát ez csak természetes. Beszél hozzád... Megint rosszul vagy. Fáj az oldalad... Ez mi? ... Hatalmas füleid nőnek? ... Agytumor? A fejed? Nem. Az agyad? Nem. A tudatod? Igen. A tudatod. Nem te vagy. Nem. Ember. Igen. Nem ember vagy. Vicsorogsz. Egy szörnyeteg vagy.

Zolika bólint. Csönd

GIGI Nem igaz.

Csönd

ZOLIKA Ennyi. („Észrevétlenül” kikapcsolja a táskában a kamerát, a tükörhöz megy, arcát, halántékát masszírozza)

TIBOR (csokit vesz elő, kibontja, Giginék belső tusakodás közepette) Kérsz csokit?

GIGI Kösz. (Letör egy darabot)

Szünet, esznek

Te régóta vagy itt?

TIBOR Mióta elváltam... Azért váltam el, mert nem szeretek főzni. Ne érts félre, nem az, hogy utálok főzni, mert nem utálok, mondjuk, nem is főzök, de szendvicseket meg ilyen bizbaszokat nem szeretek csinálni. És akkor legyen egy nő, aki ezeket a szendvicseket megcsinálja. De ha nem akarja, akkor ne csinálja. Na, én ilyen nőt nem akarok, hanem olyan nőt akarok, aki igenis akarja, és csinálja nekem a szendvicseket, mikor éhes vagyok, mert szereti csinálni.

Kís szünet

GIGI (Zolikát nézi) Te... hiszel az igaz szerelemben?

9. kép

Kórterem, Zolika fekszik az ágyon, a Rorschach-tesztet nézi. Tibor az újságot olvassa, amit Gigi hozott

TIBOR Ezt figyeld. (Olvas) „Brahms és a macskák. Johannes Brahmsnak, négy szimfónia világhírű szerzőjének nevéhez már életében a legsúlyosabb vád tapadt, amivel valaha egy zenei géniust illettek: állítólag kóbor macskákat kínzott halálra abból a célból, hogy lekottázhassa utolsó hangjaikat. A legújabb kutatások szerint a pletyka Richard Wagnertől származik. Cecil Mc Donalds zenekutató tanulmányában empirikus alapon is cáfolja a vádat: Kevés számú, de annál rettenetesebb emlékem szerint a haldokló macskák egyáltalán nem adnak ki hangokat... Mc Donalds megállapítja, hogy az állatkínzó Brahmsról szóló beszámolók kizárólag macskákról szóló könyvekben fordulnak elő, és véletlenül se zeneelméleti művekben... Az egyik beszámoló szerint Brahms akkor kezdett volna macskára vadászni, mikor a cseh zeneszerző, Antonin Dvořák megajándékozta egy cseh verébnyakazó késsel. Bécsi lakása ablakából szemelte ki áldozatait, a szobájába hurcolta őket, és lejegyezte ante mortem kinyilatkoztatásaikat. Mc Donalds pontról pontra cáfolja ezeket az állításokat: Wagner sose járt Brahms lakásában, Dvořák és Brahms 1880-ban, három évvel Wagner halála előtt valóban találkoztak, de ekkor már

kevés volt az idő, hogy Brahms a cseh verébnyakazó kés mesterévé váljon, és ennek a híre eljusson Wagner fülébe. Dvořák és Brahms összegyűjtött levelezésében semmilyen utalás nincs a különös ajándékra, és joggal vehető fel a kérdés, hogy létezik-e egyáltalán olyasmi, hogy cseh verébnyakazó kés. Brahms lakása a Karlgassén volt, egy sokemeletes házban, úgyhogy elég magasból és messziről kellett volna kiszemelnie és üldözőbe vennie áldozatait. Brahms szadizmusa valójában rosszindulatú koholmány, nyugodtan jegyet válthatunk a *Klarinétötörsre*, nem kell attól tartanunk, hogy a befejező taktusokból haldokló kandúrok hangjait fogjuk kihallani.”

Szünet, Tibor leteszi az újságot, csipszet vesz, ropogtat

10. kép

Zolika és Rubin Dani a kórteremben. Dani nyakában fénymérő, a beszélgetés alatt méréseket végez

RUBIN DANI Na, várjál, várjál. Várjál, ne idegeskedj. Eddig piszok jó, csak a végét kell még fölporgetni... Mostanában mintha egy kicsit ismétlésbe menne át, szóval az kéne, hogy... Kéne a végére valami nagyjelenet, valami...

ZOLIKA Nagyjelenet!?

RUBIN DANI Igen, meg nem kéne ez... oké, ez jópofa, hogy nem hiszi el a doki, hogy te csak álhülye vagy, de...

ZOLIKA Danikám, mondjak valamit? Kezdek tényleg bekattan-ni. Állandóan macskákról álmodom. És ugyanazt a zenét hal-lom egyfolytában. (*Dúdolja a Magyar táncot*)

RUBIN DANI Dallamtapadás. Ne törődj vele. A lélektan szerint ez csak azt jelenti, hogy tehetséges vagy... Figyelj, Zoli. Tudtuk előre, hogy ez az egész nem arról szól, hogy eljátszol másfél óra alatt egy szerepet, taps, függöny, öltöző, irány a színpadklub vagy a Räckert... Ez egy kicsit más. Kicsit komolyabb. De a lóvé is komolyabb. A ZDF lábba megvette a projektet. Már megvan a címe is, és...

ZOLIKA A címe?

RUBIN DANI Igen.

ZOLIKA Mi a címe?

RUBIN DANI (*kís szünet*) „Minden út kómába vezet.”

ZOLIKA Elég volt. Nem csinálom tovább.

RUBIN DANI Ezt a kazit még vedd föl, és kész, vége. Csak kéne egy duplacsavar, valami ezzel a Tiborral. Vedd el a kajáját, mit-tudomén. Vagy a dokival. Valami teátrális jelenet, nagyhalál. Én nem tudom, te vagy a színész. Az most már kevés, hogy fekszel az ágyban, és dumáltok. Meg hogy jön a Kossuth Lajos bácsi.

Becsoszog Tibor, az ágyához megy

(*Más, részvételi hangon*) A nagy üdvözl.

ZOLIKA (*nem veszi észre Tibort*) Nagyi?

RUBIN DANI A nagyi.

ZOLIKA Nekem már mindkét nagymamám...

RUBIN DANI Az én nagyim! Ő üdvözl.

Most veszi észre Tibort. Tibor fogkefét vesz a szájába, és kimegy. Kís csönd

ZOLIKA Csináljatok az eddigi felvételekből egy rövidebb filmet. Nem bírom tovább, érted?! NMBRMTVB!

RUBIN DANI Ezt a projektet együtt találtuk ki. A németek elfogadták. Egyórás filmekre tették opciót. Kifizették az előleget. Mi is befektettünk egy csomó pénzt és energiát, és... Vagy megcsinálod, vagy feladod itt, a vége előtt, de ez nagy butaság lenne... Tényleg nem értelek. Nem bírod ki ezt az egy-két napot?

Az Ápolónő ront be, tálcára pakolja az edényeket

ZOLIKA *(észreveszi, más hangon Daninak)* Puszilom a nagyanyádat.
RUBIN DANI Kösz. Átadom.

Az Ápolónő kirobog a tálcával

ZOLIKA De utána kész... Nincs utómunka, nincs pótforgatás, nincs...

RUBIN DANI A filmet mi rakjuk össze, azzal ne törődj. Csak a végét meg kéne feszíteni egy kicsit. *(Feláll)* Kitalálsz valamit. Okos fiú vagy te. Holnap hívlak. Csaó.

11. kép

Éjszaka, kórterem, Zolika felül az ágyában: a tükörből lassan, méltóságteljesen kilép Kossuth Lajos

KOSSUTH LAJOS *(az Úr, illetve a rendező hangján)* Tudod, ki vagyok?

Csend

ZOLIKA Úristen. Hallucinálok.

KOSSUTH LAJOS *(halkan, de határozottan)* Zoli. Amit elképzelsz: van. Azért képzelheted el: mert van.

ZOLIKA Nem, nem, nem, nem! Én ide tartozom, én valóság vagyok, nekem családom van, szerelmem, hivatásom, munkám. Engem szeretnek! Én élek!

KOSSUTH LAJOS *(magasztos hangon)* Zoli. Pillantást vethettél arra, amire senki más... A legtisztéletreméltóbb társaság előtt, ami valaha összeült, te álltál ott, te, a senki, a semmi, a porszem. Emlékszel? Attila, isten kardja; István, a király; Mátyás, az igazságos; Bem, az apó...

ZOLIKA Én ezt csak kitaláltam, hogy...

KOSSUTH LAJOS Zoltán! Emlékszel, mit mondtam neked akkor? *(Kis szünet)* „Nem vagy egyedül. Vigyázunk rád. Nemsokára újból találkozunk. És folytatjuk.”

Kossuth Lajos visszahátrál a tükörbe. Mikor Zolika már nem látja, leveszi az álarcát: Rubin Dani az

12. kép

Kórterem, másnap. A tesztkép Zolika ágya végében, mint egy kórlap. Az ablak nyitva, a függönyt lebegteti a szél. Zolika egy széken ül, rázza a lábát, és Brahm: Ötödik magyar táncát dúdolja, töredezve, hamisan. Tibor odadöcög az ablakhoz, becsukja

TIBOR Vihar lesz.

Kis szünet, Zolika abbahagyja a dúdolást

Van még a linzerből?

Kis szünet

ZOLIKA Aki rosszul leplezi tüneteit, az egészségügy kezeire jut.
TIBOR *(megpróbál ezen elgondolkodni, de aztán a lényegre tér)* Éhes vagyok.

ZOLIKA Te azért kerültél ide, mert enned és lopnod kell. Eszel és lopsz. Ez nálad adott. Mint a reggel és az este. Ez eddig rendszerben. Na de én!, barátom, én mit keresek itt!?

TIBOR Keresd meg a linzert.

ZOLIKA *(a Rorschach-tesztre mutat)* Egy kép vagyok.

TIBOR *(elcsúszik)* Eltűnt.

ZOLIKA Nincs az ágyadban?

Tibor odamegy négykézláb, ott se találja

(Nézi) Te hájas kandúr.

TIBOR A linzerem.

ZOLIKA Az ágy alatt?

Ő is leereszkedik, most már ketten keresik a linzeresdobozt, négykézláb, nyávogva. Megjelenik az ajtóban Anya és Apa, földbe gyökerezett lábbal nézik Zolikát és Tibort. Zolika nekimegy Anya lábának. Felnéz

Szent Habakuk. Újabb látomás. *(Visszamenekül az ágyába, fejére húzza a takarót)*

Tibor feláll, Apa és Anya megpróbál elmenni mellette

TIBOR Jó napot kívánok! Balogh Tibor vagyok. Nem szeretem Zorán zenéjét, de megértem őt, teljesen logikus, amit csinál. Brahm viszont szerintem fölöslegesen bonyolult. Nekem a gyomorkorgás a legőszintébb zene.

ANYA Jézusom.

Kikerülnek, odamennek Zolika ágyához

Szia, Zolikám.

ZOLIKA *(kikukucskál, egy ideig nézi őket)* Hogy kerültök ide?

ANYA Hogy vagy, Zolikám?

ZOLIKA Jól, de ti hogy...

APA Rubin Dani szólt, hogy itt vagy, és csak azért nem telefonálsz, mert nem akarsz megijeszteni.

ANYA Miért kell velünk ezt csinálni, kisfiam?

APA Anyád teljesen kétségbe van esve.

ANYA Zsuzska nem tudott bejönni, mert a Feri... *(Ellágyulva)* a Ferivel... van programja, de holnap ők is meglátogatnak.

Csend

ZOLIKA *(az Anya kezében levő szatyrot nézi)* Mi az ott?

ANYA Hol?

ZOLIKA Az az izé, ami kilóg a táskádból.

ANYA Vettünk neked egy papucsot. *(Odaadja)*

ZOLIKA *(nézegeti)* Messziről jobban nézett ki.

ANYA Nem tetszik?

ZOLIKA Anya.

ANYA Igen?

ZOLIKA Nem bízom ebben a papucsban.

ANYA *(elteszi)* Úgyis félnék, hogy ellopják.

ZOLIKA Itt nem lopnak. Csak a Tibor.

TIBOR Úgy lopok, hogy közben füttyölök, hogy ne hallják, hogy lopok.

ZOLIKA Nincs kizárva egy Nobel-díj, úgy lop. *(Hallgatózik)* Mi zúg itt? Ti is halljátok?

ANYA *(hallgatózik)* Nem hallok semmit.

ÁPOLÓNÓ *(be)* Hangulat maximális, levegő minimális. Magukat nem zavarja ez a bűz? *(Kinyitja az ablakot. Zolikának)* Remélem, nem akar a kismadárka kirepülni.

ANYA Istenem.

Kís szünet, az Ápolónő rendezkedik

ZOLIKA Felteszi, hogy madárka vagyok.

APA Nem vagy madár. Ember vagy.

ZOLIKA Ember vagyok, igen, ezen a ponton bukik meg a madárkateória. A rövid távú memóriám megzavarodott, az viszont hízelgő, hogy érettségi tétel leszek, még akkor is, ha közben állandóan azon töröm a fejem, hogy ha a tudat az idő elcsúszása az anyagban, akkor a tudat az anyag soha-másképp-nem-mozgásának és mégis-másképp-mozgásának a feszültségében megnyilvánuló... ő...

ANYA Zolikám, mi lassan megyünk.

ZOLIKA Menjetelek. Nekem úgyis dolgozni kell. *(A táskára néz)* Terepmunkán vagyok. Ja, nincs cigim. Meg vegyetek egy üveg Hubertust. Tudnál adni ötszáz forintot?

ANYA Tessék.

ZOLIKA *(elteszi, csönd, elhatározza magát)* Anya, akarod tudni, mi a helyzet? ... Ez itt, ez az egész, ez egy színjáték... Én vagyok Zolika, a színész, aki megőrült, illetve úgy csinál, mintha megőrült volna... Neked meg most az a szereped, hogy végleg teljesen hülyének nézel. Nem baj, legalább látják a nézők, hogy befordultunk a valóságba.

Kínos szünet

APA Bocs, hogy közbekottyantok, de akkor szerinted, amit beszélünk, az mind előre meg van írva?

ZOLIKA Amit most mondtál, az is. Hiába kapálózol, színész vagy. Te játszod atyámat. És ott... *(Az ablak felé mutat)*, valahol ott ülnek a nézők.

ÁPOLÓNÓ Madárkám. Inkább egyél. Itt az uzsonna.

ZOLIKA *(az uzsonnára mered)* Nem. Beleteszitek a hülyítőt.

ANYA Egyél szépen.

Tibor és közben mohón figyel, mi lesz Zolika uzsonnájának a sorsa

ZOLIKA Ha azt mondom, hogy nem, akkor nem azért mondom, hogy nem, mert igen, hanem azért mondom, hogy nem, mert nem.

ÁPOLÓNÓ Tibor is eszik. Jó fiú.

TIBOR Tessék csak itt hagyni, megoldjuk.

ZOLIKA *(transzban, kitakarja magát)* Szerbusz, lábam... szerbusz, hasam... szerbusz, kezem... szerbusz, fejem... szerbusz, szájam... SZRBSZ! SZRBSZ! *(Felkel, elindul az ablak felé)*

ÁPOLÓNÓ Fogják meg! ... Fogják már meg az istenért!

ZOLIKA *(felugrik az ablakba)* Jó estét. Ne haragudjon, maga ott... igen... meg tudná mondani, hol vagyunk most?

NÉZŐ Színházban.

ZOLIKA *(hátra)* Látjátok, ez az! A szabad akarat! SZBDKRT! SZBDKRT!

ANYA Zolikám, nagyon kérlek, gyere le az ablakból... Zoli!

ZOLIKA *(a nézőnek)* Tudja mit? Jöjjön fel. JJN! Lépjen be a képzület világába!

APA Az isten szerelmére! Gyere le onnan!

ZOLIKA *(hátra)* Lejövök, ha egyetlen mondatot másképp mondasz, mint ahogy meg van írva.

ANYA Jézusom! Vigyázz!

ZOLIKA *(a nézőnek)* Jöjjön, kérem, jöjjön! Mindenki! MNDK! MNDK!... Segítetek! SGTK!... *(Megcsúszik, zuhanás, ordítás, csattanás, nyögés, sötét)*

13. kép

Apa és dr. Húshegyi. (Dr. Húshegyit játszhatja a Rubin Danit alakító színész.) A „pszichotévés” táská ott a keze ügyében. A színpad másik oldalán Zolika hever egy ágyon, mellette infúziós állvány és két fehér köpenyes orvos. Dr. Húshegyi egy dossziében lapozgat. Amit mond, a színpad másik felén „megtörténik” Zolikával jelzésszerű, groteszk megoldásokkal

DR. HÚSHEGYI *(bele-beleolvas a dossziéba)* ... A zuhanás után a periferiás keringés alig tapintható, agonizáló, felületes légzés... A traumaközpontban teljes koponya-CT... *(Kiveszi, mutatja a felvételeket)* Szkoliózis, repedések a koponyatetőn... ödéma ellen katéter az agykamrában... növeljük a vérnyomást...

A fehér köpenyesek hatalmas biciklipumpákkal nyomulnak

Egyszer kinyitja a szemét,

Zolika felül, kinyitja nagyra a szemét, becsukja, visszadől

de aztán vegetatív állapotba regresszál... A vérárvadás gátolja a keringést, ekkor kerül sor arra a pici rutinműtetre.

Fűrészlappal lemetélik Zolika fejét

De sajnos ezután sincs jele tudatos észlelésnek... Elhúzódó, vegetatív kóma... Az éberségi szint beállításáért felelős agyrészek károsodtak.

Az ágyon Zolika teste, a szervizasztalon a feje

Ebből az állapotból nincs visszaút... Illetve pontosítsunk: az itthoni lehetőségek között nincs már mit tennünk. Az USA-ban vannak kísérleti fázisban lévő műtéti eljárások,

A fehér köpenyesek irattűzővel visszacsatolják a fejet a testhez

amelyek ezekben az esetekben is megpróbálnak eredményt elérni. Connecticutban van egy klinika, felvettük velük a kapcsolatot, és ők vállalkoznának is a műtetre, de a kiutazás és az ott-tartózkodás költségeit a magyar félnek kell állnia. Ez viszont akkora összeg, ami nem áll a kórházunk rendelkezésére.

Kís szünet, a fehér köpenyesek el

APA Mégis mennyi?

DR. HÚSHEGYI Sok.

APA Ha eladnánk a lakásunkat... De az se megy egyik pillanatról a másikra...

DR. HÚSHEGYI Napokon belül dönteni kell.

Szünet

Talán... van egy megoldás, kicsit rendhagyó, de kérem, fontolja meg. Nemrég felkerestek egy tévécsatorna képviselői, akik hallottak Zoli esetéről, és segíteni szeretnének.

Zolika rázkódni és gurgulázni kezd

Előre kifizetnék a szállítási költségeket, egy kísérő orvos és egy hozzátartozó utazását Connecticutba. Cserébe dokumentálni szeretnék az eseményeket. És még valamit kérnek. *(Kis szünet)* Ez a tévécsatorna – a Pszichotévé...

Zolika nagyot csuklik

...arra specializálódott, hogy rejtett kamerákkal vesz fel jeleneteket. Bizonyos esetekben, mint például ez is, pontos elképzeléseik vannak arról, hogy a jelenetnek miről kell szólnia. Az élet drámái, ez a profiljuk. Mielőtt az utazást, az operációt és Zoltán remélhető gyógyulását dokumentálnák, rögzíteni akarnak egy előjátékot, egy fiktív jelenetet, egy megrendezett kis pszichodramát. Nem mondom, különös ötlet, de hát a médiának, ugye, már csak ilyen a természete. Szóval fölvennének rejtett kamerákkal egy jelenetet önnel, a feleségével, a lányukkal és velem, magam én felajánlom, hogy Zolit, mivel gyógyíthatatlan, fájdalommentesen átsegítjük a túlvilágra, de ehhez a művelethez, az eutanáziához a maguk beleegyezése szükséges, legalább két családtag aláírása... És akkor maga és a lánya aláírja a papírt – ez meg van előre beszélve –, a felesége viszont nem tud semmiről, és hát lehet, hogy kétségei lesznek, ugye... Maguknak az lenne a feladatuk, hogy megpróbálják meggyőzni, hogy nincs más megoldás, hogy... szóval...

Csönd

APA Maga megőrült.

DR. HÚSHEGYI Ez az egyetlen mód, hogy megoldjuk Zoltán azonnali utazását. *(Kis szünet)* Arra tettem orvosi esküt, hogy a betegeim gyógyulását minden rendelkezésemre álló eszközzel megpróbálom elősegíteni. Kötelességemnek tartottam ismertetni önnel ezt az ajánlatot. *(Kis szünet)* Thorma úr. Tudnia kell, hogy a fiának *(A mozdulatlan Zolikára néz)* ez az utolsó esélye.

14. kép

Gigi szobája. Gigi az asztalnál ír

GIGI „Két napja nem vettem le a pólódat, hogy érezzelek, hogy rám simuljon a melegséged, az illatod emléke... Megyek az utcán, eszembe jutsz, és meg kell állnom, mert majdnem elájulok... Egész éjjel a közös kazettánkat hallgattam... Megőrülök, annyira hiányzol...” *(Iszik, aztán az ágyra fekszik olyan pózban, mintha ravatal lenne, lehunja a szemét)*

Szünet, villódzó fények. Gigi feláll, tapogatózva megy előre. A színpad másik oldalán megjelenik Kossuth Lajos

Hol vagyok?

KOSSUTH LAJOS A jövevényeket először nemzeti hovatartozás szerint lajstromozzuk, majd továbbküldjük őket a Paradizó-hegyre vagy a Gyehenna-völgybe – attól függ.

Gigi sírással küszködik

Mi a baj, kisasszony?

GIGI A szerelmem. Nagyon beteg.

KOSSUTH LAJOS *(kis szünet)* Hm. Szomorú história.

GIGI Nem lehetne, hogy... Tetszik tudni, ő nagyon jó fiú, nagyon tehetséges, és nagyon szép, és... *(Nem tud tovább beszélni)*

KOSSUTH LAJOS Hát, kisasszony... hogy szólíthatom?

GIGI Ágnes.

KOSSUTH LAJOS Ágnes. Szóval, Ágnes. Sajnos nem tudom túl sok jóval kecsgetetni ebben az ügyben. Itt, a köztes létben az idekerülő asztrálestek katalogizálása történik.

Szünet, nézik egymást

Hogy hívják a kedves vőlegényét?

GIGI Thorma Zoltán.

KOSSUTH LAJOS *(elővesz egy palmtopot, a klaviatúrán bepötyögi a nevet)* Thor-ma Zol-tán.

GIGI Téhával.

KOSSUTH LAJOS Igen... Itt van... Már előjegyzésbe vettük. Sőt, ha jól látom, bizonyos lélekrészek már...

GIGI Nem.

KOSSUTH LAJOS Ez még nem jelenti azt, hogy... Tudja, a lélek-fragmentumok nem egyszerre érkeznek ide, más-más időben hagyják el a földet, más-más sebességgel törnek át a szférák... Az első feladatunk ezeknek a részeknek az azonosítása, összeillesztése és megtisztítása.

GIGI Zolikám.

KOSSUTH LAJOS Előfordul, hogy egy lélekdarab jóval előbb ér ide, mielőtt a test befejezné földi pályafutását. Mert a test képes túlélni a lélek halálát. *(A klaviatúrán pötyög, a színpad másik oldalán megjelenik, amit mond)* Látja, itt várakoznak sorban az elhagyott, elszáradt szívek... az eltompult érzékek... a részvét, a jóság, a lelkiismeret halott szervei... Ezek az emberek ebben a pillanatban is folytatják látszólagos életüket a földön: esznek, isznak, beszélnek, sőt, látszólag szeretnek is...

GIGI És az ott?

KOSSUTH LAJOS Az a remény szerve... *(A klaviatúrán gépel)* Megkeressem a barátját? ... Jól látom, eszméletlen állapotban van?

GIGI Igen.

KOSSUTH LAJOS Az ott az öntudata... mint egy parányi üstökös közeledik az asztráldimenziók felé.

GIGI És az a piros-sárga spirál?

KOSSUTH LAJOS Oda van beéve azoknak a képe, akiket szeretett. Kinagyítsam? *(Gépel, a spirál növekedik)* Ott, a legelső körben...

GIGI Nem akarom látni, állítsa le, kérem.

KOSSUTH LAJOS Ahogy parancsolja.

Szünet

GIGI Mindannyian idekerülünk?

KOSSUTH LAJOS Igen.

GIGI És aztán újjászületünk?

KOSSUTH LAJOS Igen.

GIGI És már ezelőtt is éltünk?

KOSSUTH LAJOS Igen.

GIGI Zoli is?

KOSSUTH LAJOS Bizonyára. *(Megnyom néhány gombot a palmtopon.)* Legutóbb jó sokáig pihent... Ez az. Megvan.

Johannes Brahms a zongoránál, játszik, de nem hallatszik a zene

GIGI Ez ő?

KOSSUTH LAJOS Igen. *(A palmtop monitorjáról olvassa.)* „Johannes Brahms, élt 1833-tól 1897-ig...”

GIGI És ki volt azelőtt?

KOSSUTH LAJOS *(Nézi a palmtopot.)* Előtte... hát igen. Előtte egy... macska volt.

GIGI Egy... macska?

KOSSUTH LAJOS Egy macska. Bécs városában. *(Alig leplezett ellenszenvvel.)* Egy osztrák macska.

Szünet

GIGI Kérem, segítsen. Nem akarom őt elveszteni.

KOSSUTH LAJOS *(széttárja karját.)* Már regisztrálták, beiktatták őt... fél lábbal itt van nálunk. *(Kis szünet. Óvatosan.)* Volna ugyan egy lehetőség, de azt inkább el se mondom.

GIGI Kérem.

KOSSUTH LAJOS Tudja, volt itt régebben valaki, aki segített nekem. A lajstromozást én csináltam, ő meg a lélekmosást... Kifőzte, kiteregte őket, hogy minél előnyösebb külsővel kerüljenek a Teremtő elé.

Csend

GIGI Nem értem.

KOSSUTH LAJOS Esetleg idevehetném magát a helyére.

Kis szünet

GIGI Hogy maradjak itt?

KOSSUTH LAJOS Bátorodom javasolni.

Kis szünet

GIGI És... Zolival mi lesz?

KOSSUTH LAJOS Kicszeréljük magával. Lélek, lélek.

Szünet

GIGI És soha többé nem látom őt?

KOSSUTH LAJOS Éppenséggel láthatja... *(Pötyög a gépen.)* Tessék...

Megjelenik Zolika, fekszik a kórházi ágyon

GIGI Zoli!

KOSSUTH LAJOS Visszaküldjük a létfontosságú lélekfunkciókat. Meg fog gyógyulni.

Kis szünet

GIGI Azt fogja hinni, hogy elárultam. Hogy elhagytam.

KOSSUTH LAJOS Kitorölhetjük a magára vonatkozó emlékeket és érzéseket.

Szünet

GIGI Egyáltalán nem fog rám emlékezni?

15. kép

Kórház, dr. Húshegyi a táskával a keze ügyében, Apa, Anya, Zsuzska, Feri. A színpad másik oldalán Zolika az ágyon

DR. HÚSHEGYI Múlt héten konzíliumot tartottunk orvos kollégáimmal, és úgy döntöttünk, hogy őszintén maguk elé tárjuk a helyzetet. Zoltánnak sajnos minimális az esélye, hogy magához térjen ebből az elhúzódó komatikus állapotból. Arra pedig, hogy valaha normális életet éljen, semmi remény.

ANYA Istenem.

DR. HÚSHEGYI Annyi megnyugtatót tudok mondani, hogy valószínűleg nem érez fájdalmat.

Csend

ZSUZSKA És ha mégis magához térne?

DR. HÚSHEGYI Ha ez a csoda bekövetkezne, akkor is csak vegetatív létezésre lenne képes, bocsánat a kifejezésért, de mint egy cserép muskátli.

Csend, a doktor az asztal alatt bokán rúgja Apát

APA *(Anyának, hamisan.)* Egyszer azt mondta, emlékszel, drágám, hogyha ilyesmi történne velem, hogy csak heverne egy kórházi ágyon, mint egy...

DR. HÚSHEGYI *(súgva.)* Javasolnám a muskátlit hasonlatnak.

APA ...mint egy muskátli, akkor tegyük vele azt, amit jónak látunk.

FERI *(Zsuzskának.)* Kimegyek rötyire. *(Kimegy.)*

Néznek utána. Feri a végén, vagyis a színpad szélén ülve rágyújt egy cigire, mélyen leszívja a füstöt. A jelenet további részében füstkarikákat fúj

DR. HÚSHEGYI *(újból a papírokkban lapozgat.)* Ilyen esetekben fel szoktuk ajánlani, hogy... Szóval itt ez az úrlap, olvassák el nyugodtan, nézzék át, beszéljék meg... Többek között kérdéseket tartalmaz, hogy Zoltánnak mely szerveit engednék át orvosi célokra... Ahhoz, hogy érvényes legyen, két rokon aláírása szükséges.

ANYA Miket beszél itt maga?!

APA Milyen fokozatú rokonok írhatják alá?

DR. HÚSHEGYI Önök mind aláírhatják.

APA A lányunk is?

DR. HÚSHEGYI Igen, ha nagykorú.

ANYA *(Apának.)* Megörültél?!

APA Drágám. Döntenünk kell.

ANYA Én ezt soha, soha nem fogom aláírni, és ti se!

DR. HÚSHEGYI Meg kell, hogy értsék: a helyzet reménytelen.

ANYA Nem, ezt én soha, soha...

APA Az én fiam is, ugyanúgy szeretem, mint te... És azt gondolom, hogy öntudatlanul heverni egy kórházi ágyon, vagy úgy létezni tovább, mint egy, egy...

DR. HÚSHEGYI *(súgja.)* Muskátli.

APA ...izé, muskátli, ez nem hozzá méltó élet.

ANYA Miket hordasz itt össze?!

APA Lehet, hogy a... halál megváltás lenne számára. Lehet, hogy épp azért kell megtennünk, mert szeretjük őt, mert, mert...

Szünet, dr. Húshegyi az asztal alatt bokán rúgja a helyzet elől révületbe menekülő Apát

Előbb vagy utóbb... meg kell lennie. Ha Zsuzska aláírja, rajtunk a sor.

ANYA Zsuzska!?

Csönd. Zsuzska a körmét rágja, őt is bokán rágja dr. Húshegyi

Ha ezt megteszitek...!

ZSUZSKA Engedjük el. Hadd nyugodjon meg végre a lelke az örök vadászmezőkön.

Anya sóbálvánnyá dermedve bámul rá

DR. HÚSHEGYI Ha kihúzzuk a dugót – ezt így hívjuk orvosi berkekben: „kihúzni a dugót” –, szóval, ha kihúzzuk a dugót, akkor Zoli szerveit felhasználhatjuk a donorbankunkban. Segítene másokon, és máris nem élt hiába.

ANYA Ne beszéljen róla múlt időben!

ZSUZSKA Aki ott fekszik, az már nem Zoli, az csak egy, egy, egy ilyen... mus...!

ANYA Ki ne mondd!

Szünet

DR. HÚSHEGYI Mennyi időre van szükségük, hogy dönteni tudjanak?

APA Most kell döntenünk, nem lehet tovább halogatni.

Zsuzska aláírja a papírt. Dr. Húshegyi odatolja Apa elé

(Aláírja) Jobb lesz neki így.

DR. HÚSHEGYI Szerintem helyesen döntöttek. Akkor holnap... holnap lesz a napja, hogy... kihúzzuk, ugye, a dugót. Jelen kívánnak lenni?

Cseng a telefon

(Idegesen fölveszi) Igen, én... Igen... (Igazi megdöbbenés) Micsoda?!... Ez... Ez... hihetetlen...! Nem... Persze...! Azonnal megyek... (Leteszi) Ez elképesztő...

APA Mi történt?

DR. HÚSHEGYI Ez egyszerűen hihetetlen.

APA Doktor!

DR. HÚSHEGYI Zoltán magához tért.

16. kép

Sötét, vagyis Zolika „nézőpontja”. A szférák zenéjéből (ami lehet az Ötödik magyar tánc „éter” verziója) kibontakozik a doktor hangja

DR. HÚSHEGYI HANGJA Csukva van a szeme... Megcsípem itt, a kulcsfont alatt, hogy reagál-e... így... megmozdult!!!... Igen... A bal oldali mozgások mintha aktívabbak lennének... Most megpróbálom felébreszteni... Zoli, figyelj rám, Zoli... ez most nagyon fontos... Mozdítsd – meg – az egyik – ujjad!... Igen! Ez az! ... Jól van... Most a másik kezeden is... A másik kezeden... Igen...! Jól van... És most... most próbáld – meg – kinyitni – a szemed! ... Nézz rám, Zoli... Kérlek, próbáld meg... nyisd – ki – a szemed! ... Tudom, hogy akarod... Igen, ez az – ez az...!

Gigi „lelkeket” tereget egy csillagtérképet utánzó hálóra. A túlvilágra került lelkekben felismerjük a darab néhány szereplőjét (Rubin Dani, dr. Húshegyi stb.)

GIGI (énekel) Világvégi házban világszép lány lakott,
Világ végére néztek ott mind az ablakok.
Nem járt előtte senki, nem látott senkit ő,
Az Óperencián túl megállt a vén idő.
A világszép lány nézte a csillagos eget,
Tavaszi táján szívében valami reszketett.
Hajába rózsát tűzött, valakit várt nagyon,
De csak a csillag nézett be a kis ablakon.
S a csillag oly közömbös, hideg és halovány,
Hiába várt örökké, világszép leány.

Gigi befejezi a munkát, megtörli a kezét, a színpad elejére jön, leül. A színpad másik oldalán megjelenik Zolika ágyon fekvő, mellette Mariann. Mariann leveszi a maszkot Zolikáról, kihúzza egy csövet a fejéből, és eldobja

(A nézőknek) Zoli sokáig nem szólalt meg, csak nézett. És ez rosszabb volt, sokkal rosszabb, mint előtte. Miért is nem halt meg, arra gondolt, hogy miért is nem halt meg, miért kell még ezen is keresztülmennie.

Kis szünet

MARIANN Zoli, mutasd fel három ujjadat... Emeld fel a lábad... Igen... Próbáld idejönni hozzám...

Zolika lassan végrehajtja az utasításokat

GIGI Sokat játszottak együtt a színpadon, ez egy új szerep volt: anya és gyermeke. Zoli megtanult újból járni. Beszélni. Írni. Aztán eljött a nap, és hazaengedték. Akkor én is végleg elbúcsúztam tőle. (Fehér köpenyt vesz fel)

Zolika és Mariann pakol

FŐNŐVÉR-GIGI (be) Jöjjön, Zolika! Megyünk mosakodni.

MARIANN Zoli, téged mosdatnak?

FŐNŐVÉR-GIGI Csak elkísérem, mert fél a lefolyótól. Ez az egy főbiája megmaradt.

MARIANN (Zolikának) A mamadék lent várnak a kocsiban.

FŐNŐVÉR-GIGI (kis szünet) Ó, persze, majd elfelejtettem.

Zolika ma hazamegy... Hát, Zoli, gratulálok.

ZOLIKA (lassan, nehezen beszél) Köszönöm.

FŐNŐVÉR-GIGI Isten veled.

Kezet fognak, Főnővér-Gigi elindul kifelé

ZOLIKA Nővér.

FŐNŐVÉR-GIGI (megáll háttal) Igen...?

Kis szünet

ZOLIKA Köszönöm. Köszönök mindent.

Főnővér-Gigi elmegy. Kis szünet

(Lassan) Furcsa. Egész életemben látok egy négyzetet, aztán egy centivel odébb dugom a fejem, és hálát adok az égnek, hogy megtudtam, hogy a kockának három oldala van.

MARIANN (pakol) Nem ittál egy kortyot se az ásványvízből.

ZOLIKA (kivesz egy papírt az éjjeliszekrényből) Nézd, elhoztam ezt a képet a kórházból. (Mutatja a Rorschach-tesztet)

Színes fények gyúlnak a színpadon: a csillágháló a kitergetett lelkekkel megjeleníti a Rorschach-teszt ábráját

Mit látsz rajta?

MARIANN Nem sokat. Színes foltok. El van felezve. Ez egy ízé.

Egy lány meg egy fiú. Mit mondjak még? Szép színei vannak. Szép

lilas. És ennek szeme van, valahogy úgy néz kifelé az egészből.

Kis szünet

ZOLIKA Szép, nem?

MARIANN Szép. (Körülnéz) Akkor... megyünk?

Epilógus

Brahms félig háttal a zongoránál, szenvedélyesen játszik (Ötödik magyar tánc). Abbahagyja, feláll, az ablakhoz megy. Felvesz egy csúzlit, céloz, lő – keserves emberi jajgatás. Brahms lassan felénk fordul: macskapofája van.

Vége

A darabban felhasználtuk Juhász Gyula *Mese* című versét (megzenésítette Bródy János), valamint Mátyás Iván *Ricardo* című novellájának és Nagy Ildikó Noémi *Kakasviadalkok* című jelenetének részleteit. (A szerzők)